

תת"ע 4384/02/14 - מדינת ישראל נגד גרוס שחר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4384-02-14 מדינת ישראל נ' גרוס שחר
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	גרוס שחר
נאשם	ע"י עו"ד דוד קולקר

החלטה

לפני טענת "אין להשיב לאשמה".

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין נהיגת רכב בשכרות, לאחר שבבדיקת נשיפה נמצא לכאורה בגופו ריכוז אלכוהול של 375 מ"ג לליטר אוויר נשוף. הנאשם כפר במיוחס לו, לרבות בערך הגז של בלוני הכיול ותקינות המכשיר.

2. במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרת שהפעילה את מכשיר הינשוף (להלן: השוטרת) וכן טכנאי המעבדה. השוטרת נשאלה בחקירה נגדית בעיקר שאלות שנועדו לבחון את מקצועיותה. במסגרת עדות טכנאי המעבדה טען ב"כ הנאשם נגד קבילות "שלושת המסמכים המכונה כאן תעודות בלון". ההתנגדות הייתה הן מהטעם שהתעודה ערוכה בשפה האנגלית ללא תרגום אמין, בניגוד לסעיף 15 (ב) לפקודת סדרי שלטון ומשפט. כמו כן, נטען כי לא הוכח כי ניתן לקבל את התעודה כרשומה מוסדית.

טכנאי המעבדה נשאל שאלות בנוגע לפער העולה על 10% בין ערך חיישני ה-IR וה-EC בהצלבה ועל משמעות פער זה.

3. בתגובה לטענת ב"כ הנאשם טוענת התביעה כי לצורך הליך זה די בהצגת ראיות בסיסיות ודלות. אין לטעמה של התביעה מקום לקבוע כי השוטרת אינה מפעילה מיומנות של מכשיר הינשוף. אשר לעדות טכנאי המעבדה נטען כי מכשיר הינשוף נהנה מחזקת אמינות. כן נאמר כי הנטל להוכיח שינויים שנערכו במכשיר ואת "מהותיותם" מוטל לפתחה של ההגנה. אשר לפער בין חיישני מכשיר הנשיפה, טוענת התביעה כי פסיקה שדנה בטענה דחתה אותה וכי בפרשת **עוזרי** כפי שנדונה בבימ"ש המחוזי נקבע כי מדידת חיישן ה-IR מדויקת יותר מזו של חיישן ה-EC ואין הצדקה, אם ירדתי

לסוף דעתה של התביעה, להפוך את הערך בחישוב ה- EC הטפל למדידת חישוב ה- IR לשווה ערך על ידי השוואה בין ערכים אלה תוך איתורו של פער העולה על 10%.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה בנקודה אחת בלבד שעניינה אי קבילות תעודת הבלון. טרם שאפרט עמדתי, אתייחס בקצרה ליתר הטענות שעלו.

5. לצורך עמידה בנטל בהליך זה די לה לתביעה להציג מערכת ראיות בסיסיות ודלות. מטעם זה אין בידי לקבוע על סמך תשובותיה של השוטרת לסנגור בחקירה נגדית כי השוטרת איננה מקצועית או מיומנת במידה כזו שלא ניתן לסמוך על אופן הפעלת מכשיר הינשוף על ידה.

6. טכנאי המעבדה העיד כי מכשיר הינשוף משווה בין ערכי כל החישובים בשני הנשיפות שנושף החשוד במכשיר, לרבות השוואה צולבת בין החישובים (ע' 19 ש' 25-7). עם זאת, המכשיר מתוכנת כך שלא לאפשר פער העולה על 10% בין ערכי חישוב IR ל-EC כאשר מדובר **באותה נשיפה** או פער בין ערכי של **אותו חישוב בשתי נשיפות עוקבות**. המכשיר, כך הוסבר, לא יראה קיומה של בעיה אם ישנו פער העולה על 10% בהשוואה בין ערכי החישובים הנ"ל בהצלבה (IR1, EC2; IR2, EC1). ב"כ הנאשם טען כי על פי עדות שניתנה בפרשת **עוזרי** משווה המכשיר בין ערכי כל החישובים ואינו אמור להתיר קיומו של פער בין כל חישוב לחישוב אחר באופן העולה על 10%. אין בידי לקבל טענה זו. חוות הדעת עליה נסמכת טענה זו לא הוצגה במשפט זה. כמו כן, מן האמור בפרשת **עוזרי** בבימ"ש לתעבורה עולה לכאורה כי בנשיפה השנייה פועל רק חישוב IR. יוצא מכך, כי במדידה השנייה, במועד הנכון למתן פסק הדין בעניין עוזרי לפחות, לא נמדד ערך חישוב EC בנשיפה השנייה כך שלא ניתן לקבוע כי המכשיר ביצע השוואה בין ערכי כל החישובים ולא התיר **בכל מקרה** פער העולה על 10% בין הערכים, לרבות לא בהצלבה ("... המשיך ד"ר זוהייש וציין כי הביקורת שמבצע חישוב ה- EC הוא שאין פער של מעל 10% בין התוצאות בשני הגלאים. התוצאה נקבעת כאמור לפי חישוב ה- IR בלבד והיא זו שמוצגת בפלט.. לדברי ד"ר זוהייש בבדיקה השנייה פועל חישוב ה- IR בלבד ונותן תוצאה הנאשמת על הפלט (פרו' עמ' 89 ש' 22-29) " (הדגשה הוספה).

7. טענה שלטעמי יש לקבלה ועל בסיסה לזכות את הנאשם מחמת הספק נוגעת לקבילות (או ליתר דיוק- אי קבילות) תעודת הכיול. הנאשם כפר במיוחס לו, לרבות בערך הגז של בלוני הכיול ותקינות המכשיר. תעודת הכיול הוגשה באמצעות טכנאי המעבדה, שאיננו עורך התעודה. ערך הגז הנקוב בתעודה הוא ללא ספק עדות מפי השמועה שעל מנת להכשירה כראיה קבילה, נקבע כי **"בתיקים בהם תתעורר בעתיד מחלוקת דומה מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפרודה להוכחת קבילותה של הרשומה המוסדית בדרך הרגילה בתצהיר שיוגש מטעם היצרן"** (רע"פ 3981/11 שרביט נ' מדינת ישראל (5.7.12)). במקרה זה לא הוגש כל תצהיר מטעם היצרן ולא הוכחה קבילותה של התעודה כרשומה מוסדית כאמור.

8. מה נפקות פגם זה?

· בעפ"ת (ת"א) 44824-05-13 **סמולוביץ נ' מדינת ישראל** (11.7.13) דן בית המשפט המחוזי בפגם הנחזה

להיות מינורי יותר מזה שלפני, במסגרתו לא נמסרו להגנה פרטי החתום על תעודת הכיול. בית המשפט המחוזי קבע כי אי מסירת פרטי החתום על תעודת הבלון להגנה על מנת שתוכל לדרוש את הזמת התעודה גוררת, בנסיבות אותה מקרה, זיכוי של המערערת בדין שכן לא ניתן לסמוך את הרשעתה של המערערת על תוצאות בדיקת הינשוף. ודוק: אם כך נקבע ביחס לאי מסירת פרטי החתום על תעודת הכיול, קל חומר מקום בו פרטי תעודת הכיול לא הוכחו כלל בהיותם לא קבילים.

בתת"ע (פ"ת) 1421-10-12 **מדינת ישראל נ' אברמוב רומן** ותת"ע 2188-07-13 **מדינת ישראל נ' שמחי** דובר בתעודות כיול שהופקו על ידי חברה מסוימת בעוד שהתצהיר שניתן לצורך קבלת תעודת הכיול כרשומה מוסדית ניתנו על ידי חברה אחרת. במקרים אלה קבע בימ"ש כי אין לפניו ראיה על תקינות הכיול וזיכה את הנאשמים. ברור בענייננו, בו כלל לא הוגש תצהיר, כי התוצאה אינה יכולה או צריכה להיות שונה.

בעפ"ת 47572-08-11 **מדינת ישראל נ' למנוב** נקבע כי אין הכרח בצירוף תעודת הבלון לסל הראיות של התביעה וכי לצורך זימונו של עד בעניין זה אין די בכפירה כללית אלא נדרש טעם המצדיק זאת. הנמקה זו התקבלה גם בימ"ש המחוזי בעפ"ת 38612-02-12 **ברוך נ' מדינת ישראל**. במקרה שלפנינו, כפירת ההגנה לא הייתה כללית אלא התייחסה באופן ספציפי לתקינות המכשיר ולערך הגז של בלוני הכיול ומכאן שגם על פי האמור בפרשת **למנוב**, היה מקום להגיש את תעודת הכיול כראיה **קבילה** במשפט. כמו כן, בעוד שעל פסק הדין בעניין **למנוב** לא הוגש ערעור, למיטב ידיעתי, הרי שההנמקה בפסק דין זה אומצה על ידי בימ"ש המחוזי בפרשת **ברוך**. עמדה זו לא התקבלה, כפי הנראה, על ידי בימ"ש העליון שכן בערעור על פסק הדין בעניין **ברוך** בוטל בהסכמה פסק דינו של בימ"ש המחוזי והדיון הוחזר לבימ"ש לתעבורה על מנת שזה ידון, בין היתר "**בשאלה אם לצורך עמידה בנטל ההוכחה המוטל על המשיבה לצורך הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות על יסוד בדיקת ינשוף עליה להציג תעודת בלון הכיול שבאמצעותו כויל המכשיר האמור...**".

עפ"ת (ב"ש) 53727-08-10 **מדינת ישראל נ' איצגראו דסלה** נקבע כי מכיוון שבדיקת הכיול החצי שנתית לא הוכחה, הרי שהמערערת לא הוכיחה את תקינות המכשיר על אף הכפירה המפורשת בתקינות.

9. הפסיקה שהובאה לעיל איננה ממצה, עולה ממנה לטעמי כי מקום בו כופרת ההגנה במפורש בתקינות המכשיר מוטל על התביעה להוכיח את תקינותו של המכשיר בין היתר באמצעות הצגת תעודת כיול קבילה. במקרה שלפני, לא הוצגה תעודת כיול קבילה שכן לא צורף תצהיר המאפשר לקבוע כי ברשומה מוסדית עסקינן. בהיעדר ראיה לכיול מכשיר הנשיפה כהלכה, כאמור, נותר ספק אם פלטי הבדיקה אכן משקפים נכונה את ריכוז האלכוהול בגופו של הנאשם.

10. אשר למבחן המאפיינים שנערך לנאשם: הנאשם עבר בהצלחה את מבחן הבאת האצבע לאף, עמד באופן יציב והסתייע בהנפת ידיו לצדדים לצורך שמירה על יציבות. הערכת הבודק הייתה כי "לא ניתן לקבוע" אם הנאשם מצוי תחת השפעת אלכוהול. במצב דברים זה, ברי כי לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם היה מצוי בשכרות או למצער בהשפעת אלכוהול.

10. לאור כל האמור, בהיעדר ראיה לתקינות הכיול ובהיעדר מערכת ראיות חלופית המצדיקה מסקנה בדבר אשמת הנאשם בעבירה המיוחסת לו, מצאתי לזכותו מחמת הספק.

ניתנה היום, 21 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.